

GORICA

(Zjutranje izdanje.)

Izhaja vsak torek in soboto ob 11. uri predpoldne za mesto ter ob 3. uri pop. za deželo. Ako pade na ta dneva praznik izide dan prej ob 6. zvečer. Stane po pošti prejemati ali v Gorici na dom pošiljan celoletno 8 K, polletno 4 K in četrtletno 2 K. Prodajase v Gorici v tobakarni Schwarz v Šolskih ulicah, Jellersitz v Nunskih ulicah in Leban na Verdijevev tekališču po 8 vin.

Uredništvo in upravnništvo se nahajata v „Narodni tiskarni“, ulica Vetturini h. št. 9.
Dopise je nasloviti na uredništvo, oglase in naročnino pa na upravnništvo „Gorice“. Oglasi se računijo po petitvrstah in sicer ako se tiskajo 1-krat po 14 vin., 2-krat po 12 vin., 3-krat po 10 vin. Ako se večkrat tiskajo, računijo se po pogodbi.

Izdajatelj in odgovorni urednik Josip Marušič.

Tiska „Narodna tiskarna“ (odgov. J. Marušič).

Bojkot in mi.

IV.

Oglejmo si zdaj dva glavna trna v Gabrščekovi peti, „Gorico“ in „Narodno tiskarno“. Prvo imenuje „Soča“ v svojem pobalinskem žargonu tudi „Poritno“, drugo pa „Nerodno tiskarno“. Na oba dva ta trna se je mož prav brez potrebe zbol, ker oba si je sam zasadi. Saj je splošno znano, da je Gabršček le svojo preširnostjo in brezobzirnostjo izžval ustanovitev novega lista in nove tiskarne. V svoji megalomaniji se je bil prenapihnil. On, ki je še l. 1889 učil livške pobiče abc, je hotel že po 10 letih celo Goriško komandirati in terorizirati. Svoje dobrotnike, ki so mu izročili l. 1889 „Sočo“ brez vsake odškodnine, ki so mu kasneje pomagali pridobiti koncesijo za njegovo tiskarno, je začel l. 1899 iz hvaležnosti v „Soči“ napadati in mesariti. To je trajalo od aprila do julija. Šele 7. julija je izšla „Gorica“, ki se je ustanovila v silobranu, da bi se zavračali napadi in sumničenja.

Tako sta nastala konkurenta Gabrščkove „Soče“ in „Goriške tiskarne“. Ker pa je Gabrščekov žep najobčutljivejša stvarica na božjem svetu, je samo ob sebi umevno, da je Gabršček bojkotiral „Gorico“ in „Narodno tiskarno“ na vse načine ter delal za svoje liste in za svojo tiskarno prav umazano reklamo. Navesti hočemo le nekoliko teh umazanosti. V vabilu k naročbi svojih listov je pozivljaj, naj vrnejo vsi „Gorico“ ter naj ne bodo dalje radovedni, kaj bo klobasala po novem letu. Svojim naročnikom je priporočal, naj ne dajejo „Soče“ čitati „Goričanom“; obrtnikom in trgovcem, ki so mu bili vrnili „Sočo“, je grozil z bojkotom, z objavljanjem njihovih imen! Oglase in reklame je lovil s trditvijo, da reklama v „Gorici“ ni vredna piškavega boba, da pa je vsaka reklama v „Soči“ in „Primorcu“ najbolj uspešna.

Ali ni to skrajno požrešna nizkost in umazanost, katere ne najdemo pri najbolj umazanem čifutskem listu?

Nečedno reklamo je delal tudi s svečanimi obljubami, da bo užival dobi-

ček od njegovih listov in njegove tiskarne le — narod.

Ob petindvajsetletnici „Soče“ je pisal: „Svoje prijatelje širom lepe naše domovine prosimo podpore v vseh težavnih podjetjih („Soča“, „Primorec“, „Slovanska knjižnica“, „Knjiž. za mladino“), a na tem mestu in o toli svečani priliki dajemo možko besedo, da od te podpore bo imel ves dobiček le narod slovenski.“

Glede svoje tiskarne pa je zatrjeval: „Zagotavljam na tem svečanem mestu, da dobiček „Goriške tiskarne“ bo užival zopet le narod sam.“

Kdo bi se temu ne smejal, kdor pozna Gabrščeka? V svoji spekulativnosti si nadevje krinko liberalizma in naprednosti ter zatrjuje pri vsaki priliki, da brez njegovih listov ni liberalizma. Kar ne služi njemu in njegovemu žepu, je seveda „klerikalno“. Klerikalna mu je „Gorica“, najstrastnejši klerikalec mu je dr. Gregorčič, oni isti dr. Gregorčič, kateri je l. 1901 na shodu političnega društva „Sloga“ o liberalizmu in klerikalizmu tako-le govoril:

„Ti ljudje se štilijo svobodomiselnimi, ali njih svobodomiselnost je pravi pravcati terorizem. Njih svobodomiselnost ni nič drugega, nego navadna razbrzdanost in samovolja. Lastnosti, ki so priprave, ako bi jih naše ljudstvo posnemalo, spraviti je v največjo nesrečo: v duševno ter materialno pogubo. Oni nas imenujejo „klerikalce“. Ako nas ti ljudje imenujejo klerikalce v smislu, kakor da bi bili mi za to, da se prepusti duhovščini povsodinečez vse gospodarstvo, potem moramo proti taki insinaciji protestirati, ker za to nismo, niti smo kedaj za to bili. Ako pa nas imenujejo zato „klerikalce“, ker hočemo urediti vse svoje delovanje in nehanje v mejah naravnih, državnih in božjih postav, potem — svobodno jim, imenujejo naj nas le kakor hočejo.“

Tako je govoril „najstrastnejši klerikalec“, o katerem je tudi Gabrščkova „Soča“ še po razkolu pisala leta 1900: „Dr. Gregorčič noče biti ne klerikalec

ne liberalce, ne radikalec ne svobodomiseln naprednjak, ne krščanski ne demokratski socijalist, marveč biti hoče še dandanašnji neka posebna zver, katero naj bi imenovali „goriški Slovence“!

To je Gabršček seveda že pozabil; zdaj hoče on pojme motiti in v motnem ribariti.

Še bolj kot „Gorica“ je Gabrščeku na poti „Narodna tiskarna“; zato pa ji je skušala „Soča“ škodovati na vse načine. Lagala je n. pr., da so v „Narodni tis.“ škandalozno dragi, da plačujejo nunci v „N. t.“ vse veliko dražje nego v Gabrščkovi tiskarni, da je papir pri nekaterih tiskovinah vsaj za 40% slabši, tako da bi ga morala višja oblast naravnost prepovedati.

Kako infamno je „Soča“ sumničila in obrekovala to narodno podjetje! Leta 1901 je n. pr. pisala: „Po ovinkih in s korupcijo hočejo razviti najostudnejšo vseh konkurenc! Čujte! Obračajo se do podrejenih oseb, ki pa imajo pri naročanju besedo (n. pr. tajniki), in tem ponujajo po 10% nagrade za naročila. Na tak način so brezvestni židovski spekulanti zavedli na kriva pota že mnogo poslovdij v trgovinah in delavnicah, in eto zdaj na delu take korupcije tudi „Narodno tiskarno“. Ako naroči podrejen človek kaj za svojega gospodarja, dobi torej 10% nagrade. In kdo plača to nagrado? Ali morda don Gregorcig in njegova tiskarna? Kajpak, plača jo gospodar, plača občina itd. Računi so itak slani dovolj! Zdaj treba raztegniti prste še drugam, a da ne bo pritožb, je treba mašiti usta z — 10% nagradami. Če to ni škandal, kaj naj se tako imenuje? Na to obrekovanje, ki je izviralo le iz umazanega, nikdar sitega peresa, je odgovorila „Gorica“:

„Dotičnega blatoustneža“ pozivljamo naj imenuje tajnike in poslovdje, katerim je „Narodna tiskarna“ ponujala 10% nagrade za naročila na račun občin ali pa njih gospodarjev. Ako tega ne stori, ostane podli lažnik in obrekovalec.“

Na ta poziv ni do danes nikakega odgovora!

Česa so ljudje okoli „Soče“ zmožni, so pokazali prav v tem ostudnem boju proti „Narodni tiskarni“. To pripoveduje „Soča“ brez trohice sramežljivosti l. 1901. št. 13, kjer čitamo: „Tudi kupovati ne znajo. Čifuti so jih nabrisali, kakor so hoteli. Nekoč smo jim jednega mi poslali s poukom, naj le vrlo zabavlja proti naši tiskarni. Navihani čifut je dobro razumel — in naročili so za blizu 2000 gl. samih takih stvari, katerih 15 let ne porabijo. Vsi agentje drugih tovaren so vedeli o tej famozni kupčiji in se krohotali! Takega kalina še nikdo ni ujel, kar hodi po svetu. Umevno, da gre težko z bilanco. Ubožci so v velikih zadregah!“

To ni več navaden bojkot, to je že kaznivo djanje po § 9. kaz. zak., po katerem je bil Gabršček prišel pred leti na zatožno klop, ker je bil dal nekemu Obizzi-jevemu stavcu 4 K, da mu je ta izdal neki rokopis!

Zopet vzklknemo: In taki ljudje govore o „naprednem rodoljubju“ in „klerikalnem bojkotu“!

Deželni proračun za l. 1906.

Kakor smo zadnjič obečali, hočemo navesti nekoliko podrobnih podatkov iz deželnega proračuna za leto 1906, in sicer iz posameznih poglavij in naslovov v tistem redu, kakor se nahajajo v proračunu samem.

Troški za deželni zbor.

Dnane in potnine deželnim poslancom 7.100 K; nagrada hitropiscema 720 K; troški za tisk 8.200 K; razni troški 100 K.

Skupni troški tega poglavja znašajo 16.120 K.

Splošni upravni troški.

Opravnine udom deželnega odbora: Deželnemu glavarju 6.000 K; štirim deželnim odbornikom po 4000 K na leto 16.000 K; dr. Josipu Abram častni dar 2.400 K. Skupaj 24.400 K.

Deželno tajništvo: Tajnik 6.200 K; podtajnik 3.400 K; konceptni vežbenec 1.600 K. Skupaj 11.200 K.

Deželni stavbinski urad: Glavni in-

hoče, pozneje morda bom pač morala si služiti kruh.

Razpravljala sta se še o preteklih dneh, ko je bila ona še študentka in je njeno srce zahrepenelo po ljubezni. Izbrala si je ravno njega, tiho in udano je potem trpela, ko ga dve leti ni bilo. Danes sta se zopet srečala in vse je bilo pozabljeno. Zopet je čutila njegovo bližino, zopet se ji je zdelo, da je srečna, kakor že dolgo ni bila.

Poslovia sta se potem, in Sadej je obljubil, da jo bo še obiskal, če ne ji pa pisal. Danes sicer še ni bil na čistem, a počakati je hotel, kaj in kako. Ne se prenačiti, to mu je bilo navadno geslo.

Popoldan sta bila s H. pri Grudnovih. Trgovca Galdi je sedel z Grudnom na vrtu, gospa je bila v sobi. Pine ni bilo doma, Elvira je šivala v lopici. H. in doktor sta pozdravila, in Gruden ju je povabil naj prisedeta. Predstavil je Sadeja Galdi, a ta je naredil tako nekod malomaren in zaničljiv obraz, ko je slišal, da je doktor hribovec in kmetkega rodu. Pokazal tega sicer in očitno, a vendar je to doktor čutil. Začeli so razgovor, politika in vojska na vshodu sta prišla na dan. (Dalje pride.)

LISTEK.

Dolina in hrib.

Povest. Spisal Janko Bratina.

(Dalje.)

Danes je doktor, s kmeti pije tu vino in srečnega se čuti bolj kot med nezrelimi sinovi trških mesarjev in trgovcev, kateri so radi klatili okoli s frazami, kojih pomen jim je bil deveta dežela.

Stara ura pri peči je bila že 10, ko so se možaki odpravili. Sadej je plačal svojega pol litra, več mu niso pustili, češ, da le imajo koga med seboj, ki nekaj vè, pa naj zapijejo potem še toliko.

Sadej sicer ni bil sentimental, a vendar ga je ganila ta dobrosrčnost. Podal je vsakemu roko, in razšli so se v temno noč. Doma je prižgal luč in prečital ono karto. Mignon s kitaro v roki je bila naslikana gori in spodaj znani Goethejevi verzi: „Kennst du das Land...“ Zraven par navadnih fraz in podpis: Elvira. Na drugem robu je stalo še: „Pokažite se kaj, dolgo Vas že ni bilo.“

Vsa njena podoba mu je bila sedaj pred očmi, videl jo je kako se je po-

slovia od njega in prijetno mu je bilo v duši. Pa morda to dekle le ni tako kot drugi tam doli? Morda bi se dalo kaj narediti in postala bi ženska, kakor si jo je slikal on. — Ali bi šel ali ne? To vprašanje se mu je zdelo važno. Naslonil se je na okno in zrl v tiho noč. Tam daleč so peli fantje, in znana melodija mu je donela na uho:

Ko pridem vrh gore.
Zavriskam, zapojem;
Če si fantič kaj moj
Oj, le pridí k meni v vas nocoj — — —

Še enkrat si je ponovil te vrstice, in petje tam na vasi je počasi vtihiilo v daljavi.

Zaprl je potem okno in se odpravil k počitku. Drugi dan je odposlal Elviri razglednico z obljubo, da pride.

— Vraga, si je mislil. Škode ne bode, če grem ali ne. Pa pojdim, se še s H. kaj pomeniva, doma tako nimam nič takega dela. —

Za par dni se je res odpravil. Materi je naročil vse potrebno, ko pride nazaj; vzel je palico in slamnik in odšel. Poti je bil že vajen in v par urah je bil v trgu. Stopil je prvo na pošto in ko je prišel nazaj ven je zagledal pred seboj mlado dekle s slamnikom na glavi.

Ona je zarudela in se hotela ogniti, toda on jo je pozdravil tako domače, da ji je prešla ona negotovost in neprijetnost, katera jo je bila obšla, ko jo ga je opazila. —

— Kam pa, Olga?

— Na pošto grem, gospod doktor.

— Eh, pojdi, pojdi, kedo bo tako formalen?

— Jaz, če ne vi.

Odšla je na pošto in za nekaj časa se je vrnila s časopisi.

— Ali te smem malo spremeniti.

— Da.

— Olga, pa kaj ti je, dejal je Sadej.

— Meni nič, a vam je bilo.

— Slišiš, tikaj me kakor prej.

Zakaj bi me ne. Nič hudega ni bilo med nama, vedno sva si bila dobra. Vidiš, ko sem takrat odhajal, sem bil res malo trd s teboj, a veruj mi, da sem se kesal. Odpusti mi, Olga in ne bodi huda.

— Saj nisem in nisem bila nikoli

— Res ne?

— Ne, Fran, nikoli.

— Kam pa greš sedaj v službo; ali morda ne greš?

— Ne, doma ostanem. Mati tako

ženir 6.200 K; inženirski pristav 3.400 K; tehnični vežbenec 1.600 K; risar 2.190 K; dnevničar 1.200 K. Skupaj 14.590 K.

Deželno knjigovodstvo: Ravnatelj 6.200 K, z morebitno pomaknitev v višji plačilni razred 1.100 K; preglednik 3.400 K; 3 oficijali 8.500 K; 2 asistenta 4.200 K; 1 vežbanec 1.200 K; kalkulant 2.190 K; dnevničarji 3.000 K. Skupaj 29.790 K.

Deželna blagajna: Deželni blagajnik 4.300 K; sluga II. razreda 1.300 K. Skupaj 5.600 K.

Deželna pisarna: Kancelar 3.400 K; oficijal 2.700 K; 2 asistenta 4.000 K; dnevničarji 6.000 K; 1 sluga I. razreda 1.500 K; 1 sluga II. razreda 1.300 K. Skupaj 18.900 K. Nagrade in podpore 600 K. Potni troški 4.000 K.

Potrebščine deželnih uradov: Za pisarniške potrebščine 2000 K; za tisk 10.000 K; za vezanje knjig 800 K; za svečavo 1.100 K; za kurjavo 1.200 K; za opravo 1.000 K; za snaženje 600 K; za obleko slugam 300 K; razne potrebščine 469 K; za zavarovalnino vrednostij pri deželnih blagajni proti ulomu 331 K. Skupaj 17.800 K. Deželni zakonik in ukaznik 1.000 K. Deželni statistični urad 2.500 K. Deželni kmetijski urad 5.000 K.

Za pobiranje deželnih užitinskih davščin: Plače dnevničarjem in opravnikom 13.000 K; tiskovine 500 K; razni troški 500 K. Skupaj 14.000 K.

Skupni troški tega poglavja znašajo 149.380 K.

Troški za deželno posestvo.

Vzdrževanje deželnih poslopij: Upraviteljstvu vojaške bolnišnice za male troške pri vzdrževanju letni donesek 88 K; požarna zavarovalnina za poslopja in opravo 88 K; za kronberško vodo, porabljeno v vojaški bolnišnici in v deželni palači 240 K; za redno vzdrževanje deželnega dvorca in vojaške bolnišnice 6.000 K. Skupaj 6416 K.

Javni davki: Zemljarina z dokladami za vrt vojaške bolnišnice in za zemljišča na goriškem gradu (zemlj. parc. št. 223/6 259 in 263/1) 17 K; ekvivalent VI. desetletja, z ozirom na plačilni nalog, ki je došel pod štev. 6537/02 2731 K. Skupaj 2749 K.

Skupni troški tega poglavja znašajo 9.155 K.

Za poljedelstvo.

Podpore: C. kr. kmetijski družbi 2.340 K. Kmetijskim društvom izredne podpore 10.000 K. Nagrade za pokončanje zverij 80 K. Nagrade za pokončanje strupenih kač 500 K. Troški za zabranitev živinske kuge 600 K. Deželna kmetijska šola 44.136 K. Predplačila za obnovitev vinogradov 20.000 K. Podpora zalogu za trto- in sadjerejo izredne podpore 4000 K. Za izvršitev zakona glede dopuščanja bikov: Komisijski troški 1200 K; troški za prirejevanje govednih razstav 2500 K. Skupaj 3700. Za zavarovanje goved: Plača in stanarina živinozdravniku 3.400 K; komisijski troški in troški za zdravljenje goved 3.000 K. Skupaj 6.400 K. Vodopisni troški 700 K. Za zboljšanje travnikov na Krasu 2000 K. Za ustanovitev kmetijskih posojilnic 1.000 K. Skupni troški tega poglavja znašajo 81.756 K, izredni troški 14.000 K.

Troški za javno varnost.

Za nastanitve orožništva 24.716 K. Za orožniške priprege 1.400 K. Potirni troški 22.000 K. Za oskrbovanje pokorilcev 6.000 K. Za prevažanje obsojencev in preiskovancev 60 K. Stalni prispevek goriškemu gasilnemu društvu 200 K.

Skupni troški tega poglavja znašajo 54.376 K.

(Dalje pride.)

Dopisi.

Sežana, 10. januarja 1906. — V Sežani obstoja že veliko let neka tajna zveza — lahko se ji reče kamora sežanske občine in okraja, katera očividno deluje v to, da bi ugodno pripravljala javnost za svoje ude in privržence.

Ta kamora je vedno gledala na to,

da so imeli njeni člani in pristaši odlična in častna mesta v svoji posesii. Res, bili so župani, načelniki cestnih odborov, člani istih, udje okrajnih šolskih svetov ali celo deželni zastopniki.

V preteklem času je bilo to prav lahko mogoče, ker so bili dotičniki večinoma časti in spoštovanja vredni možje, razumni in delavni gospodarji.

Sedaj ni več tako, ker kamora se je zavzela za osebo, ki ni sposobna, da bi mogla slobodno in javno nastopati. Isti gospod ima neko čudno in ne povsem jasno preteklost za seboj; zato si tudi ne upa osebno na jasno, na svitlo. O tej preteklosti vedo povedati na Notranjskem, v Postojni, v Ljubljani, kakor tudi v Sežani in po Krasu.

Navedena kamora, katere glavni svetovalec je poleg nekaterih tržaških in goriških advokatov in doktorjev tudi stari lisjak, je vedno zvito ravnala in begala nerazsodno ljudstvo, da je do sedaj dosegla svoj namen.

Tudi sedaj se poslužuje vseh dovoljenih in nedovoljenih sredstev, sumničujoč poštene, pravične in veljavne osebe, da bi dosegla svoj namen.

Ljudstvo se je v Sežani spametovalo in je začelo premišljevat, kam pride, če bode i nadalje poslušalo take ljudi, ki delajo na to, da bi ugodno pripravljali javnost za osebo v Sežani, ki je s svojim dosedanjim javnim nastopom skoraj upropastila občino materialno in tudi moralno.

Ajdovščina. — Dne 13. t. m. je zborovala podružnica slov. plan. društva v Hotelu „Šapla“. Vse zbrane planince je pozdravil g. preds. Schlegl in se jim toplo zahvalil, da so se zbrali v tako obilnem številu. G. blagajnik je prečital o delovanju plan. društva v letu 1905. Tudi glede premoženja stoji društvo na dobrih nogah. Tudi kar zadene tistega plačevanja, jih večina spolnuje svojo službo, a so vmes tudi takšni, kateri so popolnoma pozabili segniti v mošnjček in odšteti par kronic za staro leto 1905 in nekateri še celo za prastaro leto 1904. Torej kdor je zamudil, je pa tem potom naprošen, da popravi, predno je mogoče. Nadalje je povedal g. tajnik Jamšek, da so se l. 1905 vršile razne veselice in izleti, kateri so bili vedno dobro obiskani in prav živahni. G. tajnik prosi iz raznih razlogov, naj se ga oprostijo tajništva. — Odbor mu je rad ustregel in se mu zahvalil za njegovo neutrudno delo, na njegovo mesto je bil pa izvoljen enoglasno g. Turk — učitelj v Ajdovščini. Na to so prišli na vrsto razni predlogi. G. A. Bianchi predlaga, naj se postavi na Dolu prepotrebna koča, po kateri toliko hrepenijo planinci. Predlog je bil enoglasno sprejet. Sestavil se je poseben odbor, kateri ima vse potrebno urediti glede koče. Sklenilo se je tudi markirati razne poti. Sklenilo se je tudi napraviti v zimski sezoni razna predavanja. Sestavil se je tudi veselilni odsek.

Tako je bilo zborovanje končano. Iz tega se razvidi, kako napreduje mlado društvo, katero je bilo toliko potrebno. Zatorej planinci in planinke le tako vrlo dalje — da pokazete, kaj zamorete.

Iz Rihemberga, dne 16. jan. — V Rihembergu je imelo vzajemno podporno društvo za zavarovanje goveje živine dne 14. januarja t. l. svoj letni občni zbor, pri katerem je g. denarničar nadučitelj Ambrož Poniž prečital račune. Pojasnil nam je natančno vse račune, katere smo vzeli z zadovoljstvom na znanje. Iz računa naj navedem sledeče podatke:

Dne 31. decembra l. 1904 je bilo v gotovini 3.348 K 09 vin., 31. decembra 1905 pa 4.402 K 17 vin. Prirastlo je torej v letu 1905 za 1.054 K 08 vin. Leta 1904 je bilo udov 332, leta 1905 jih je pristopilo 16 novih, tako da je koncem leta 1905 bilo vseh udov 348.

Lep napredek!

Ko so bili računi prečitani, se je g. predsednik Jožef Pavlica, župan, v imenu vseh zborovalcev zahvalil gospodu

denarničarju za njegov neumorni trud in delovanje v blagor društva, ki je res velike važnosti.

Vsprejelo se je potem več novih udov. Določila se je cenilec kakor tudi poddenarničarjem nekaka mala odškodnina. Po vsprejetju več raznih predlogov je bil občni zbor zaključen.

Bog daj, da bi tudi v tekočem letu to prepotrebno društvo tako dobre uspehe imelo, kakor jih je imelo v preteklem.

Politični pregled.

Državni zbor.

Uradno se potrjuje, da se snide državni zbor na dan 30. t. m.

Predsednik zbornice Vetter želi izpremeniti dnevni red za prvo sejo državnega zbora tako, da pride v razpravo kot prva točka predloga o vojaških novincih in ne o starostnem zavarovanju zasebnih uslužbenec, kakor so sklenili v zadnji seji načelniki zborničnih strank. Načrt o zavarovanju zasebnih uslužbenec pride na dnevni red kakor druga točka.

Nadalje želi vlada, da se manipulacijske pristojbine na državnih železnica zvišajo s 1. aprilom t. l. Proti temu nameravajo agrarni poslanci sklicati enketo, obstoječo iz zastopnikov kmetijstva, gozdarstva, industrije in trgovine, ki naj se posvetujejo o sredstvih za saniranje državnih železnic, ne da bi bilo treba zvišati manipulacijske pristojbine.

Parlamentariziranje našega ministerstva.

Zadaje dni se mnogo govori in piše o parlamentariziranju našega ministerstva. Vrše se baje med vlado in med voditelji večjih parlamentarnih strank pogajanja, vsled katerih bi imeli biti imenovani za ministre: poslanec dr. Pacak v imenu Čehov, grof Dzieduszicky v imenu Poljakov in dr. Derschatta v imenu Nemcev. Tudi glasilo dr. Strauskyja „Lidove Noviny“ piše, da se taka pogajanja v resnici vrše, pristavlja pa, da bi dr. Pacak le tedaj mogel vstopiti v ministerstvo, ako se izpolnita glavni zahtevi Čehov, namreč ustanovitev druge češke univerze in pa zakonita uvedba notranjega češkega uradnega jezika.

Reforma gosposke zbornice.

Pri konferenci, ki je bila v sredo, je namignil baron Gantsch zastopnikom gosposke zbornice, da se namerava gosposke zbornice preosnovati v tem smislu, da se tistim skupinam in stanovom, ki vsled splošne volilne pravice izgube svoja zastopstva v poslanski zbornici, dá nadomestilo v gosposki zbornici.

Češki klub se krši.

Kakor poročajo češki listi, namerava več mladočeških poslancev, ki zastopajo kmetске občine, izstopiti iz češkega kluba ter se pridružiti češki agrarni stranki.

Krlza na Ogrskem.

Bivši ministerski predsednik dr. Weckerle je v nedeljo obiskal Frana Košuta, predsednika združene koalicije. To je dalo povod, da je Košut pozval v pondeljek na posvetovanje prvake združene koalicije: grofa Andrassy-ja, grofa Appony-ja, grofa Ferdinanda Zichy-ja, barona Banffy-ja in Štefana Rakoczy-ja. Posvetovanje je trajalo 2 in pol uri. O konferenci ni prišlo sicer ničesar v javnost, vendar se sodi, da dela dr. Weckerle za prehodno ministerstvo.

Volitev predsednika francoske republike.

V sredo se je vršil v Versailles na Francoskem kongres, ki je imel izvoliti za prihodnjo 7-letno dobo novega predsednika francoske republike. Izvoljen je bil dosedanji predsednik francoskega senata Armand Fallieres, ki je dobil od 847 oddanih glasov 449. Kandidat nacionalistov Doumer jih je dobil 370. Ostali glasovi so bili raztreseni na različna imena.

Armand Fallieres je rojen dne 6. novembra 1841 v Mezinu, mali vasi departamenta Lotet-Garonne, kjer so bili njegovi roditelji priprosti kmetovalci. Fallieres se je posvetil juridičnim naukom ter postal odvetnik, ter je takoj stopil v javno življenje.

Dne 20. januarja 1876 je bil izvoljen poslancem v parlament. V zbornici ni Fallieres v začetku mnogo govoril, tem več pa je delal, vsled česar si je pridobil spoštovanje svojih kolegov. Kmalu potem je bil imenovan državnim tajnikom v ministerstvu za notranje stvari in tako je postal ministerski kandidat. V petnajstih letih je bil 8-krat minister za uk, oziroma za notranje stvari ali pa pravosodje. Leta 1883 je Fallieres postal ministerski predsednik,

leta 1892 je bil izvoljen senatorjem, in je bil sedem let tudi predsednik senata.

Armand Fallieres je oženjen ter ima hčer Ano, staro 24 let, in sina Andreja, ki je že odvetnik na apelnem sodišču v Parizu.

Srbsko-bolgarska carinska zveza in Avstrija.

Belgrajski zastopnik Avstro-Ogrske je pozval ustno srbsko vlado, naj mu izroči pismo izjavo, da opusti carinsko zvezo z Bolgarijo ter je ne predloži skupščini, nakar bo Avstrija takoj zopet nadaljevala s Srbijo pogajanja za trgovinsko pogodbo. Ministerski svet je imel nato dolgo posvetovanje ter sklenil za Avstrijo kratek, a odločen odgovor. V odgovoru izjavlja srbska vlada, da ne more pod nikakršnimi pogoji carinske zveze z Bolgarijo opustiti ter sploh ne razume, kako more Avstrija staviti tako zahtevo glede mednarodnega čina, ki ga je srbska vlada že podpisala. Pač pa je srbska vlada pripravljena, revidirati vse določbe carinske zveze ter jih tudi spremeniti, ako bi katera določba nasprotovala določbam trgovinske pogodbe, ki se naj sklene med Srbijo in Avstro-Ogrsko.

Nemški cesar odpotuje v Srednjevzemsko morje.

Londonski „Standard“ je priobčil vest iz Borolina, da je pomorska uprava v Kielu dobila nalog, naj pripravi jahto „Hohenzollern“, na kateri se namerava cesar Viljem iz zdravstvenih ozirov odpeljati v Srednjevzemsko morje. Govori se, da se tem povodom sestane cesar Viljem in angleški kralj Edvard.

Položaj na Balkanu.

Iz Sofije poročajo, da so prišli tja odposlanci srbskih revolucionarcev, med njimi tudi izdajatelj lista „Avtonomna Macedonija“, da se dogovore z bolgarskimi revolucionarji o skupni akciji v Macedoniji. Posveti bodo trajali več dni.

Nemški listi prinašajo razgovore med bivšim srbskim ministerskim predsednikom Savom Grujićem in prednikom novinarskega društva Gjorgjićem. Grujić pravi, da je najvažnejša naloga jugoslovanskih narodov, da se balkanski narodi kar najtesneje združijo. — Gjorgjić je izjavil, da je srbsko-bolgarska carinska zveza v političnem oziru naperjena proti Avstro-Ogrski in da je to prvi znak uspeha jugoslovanske politike. „Dandanes ne more več obstajati v Belgradu kabinet, ki bi bil prijazen Avstro-Ogrski. Vlada mora biti jugoslovanska, ako se hoče ozirati na narodno mišljenje“.

Maročanska konferenca.

Maročanska konferenca je imela v tork v Algeirasu svojo prvo sejo. Za predsednika te mednarodne konference je bil izvoljen vojvoda Almodovar, španski minister vnvanjih stvari. Do sedaj so bile na dnevnem redu zgolj le formalnosti. Na drugi seji, ki je bila v sredo, so nemški zastopniki predlagali, naj bi bile konferenčne seje tajne, kar je pa večina odklonila.

Dogedki na Ruskem.

Car Nikolaj je poslal predsedniku sv. Sinoda, petrograjskemu metropolitu Antoniju, reskript nastopne vsebine: Ker sem v minoli spomladi izrazil željo, da bi se sklical izredni cerkveni narodni koncil, ki naj bi se bavil z uredbo cerkvenih vprašanj, smatram potrebnim, da se v organizaciji naše narodne cerkve izvedejo reforme na temelju ekumeničnega zakona.

V to svrhu predlaga car, naj metropolit Antonij v sporazumljenju z metropolitoma v Moskvi in Kijevu določi čas za sklicanje koncila, ki ga žele vsi verni sinovi pravoslavne cerkve.

Od 2. t. m. delajo v Petrogradu vse tovarne in delavnice. V Harkovu so delavci mirno razpoloženi. Štrajk je ponehal. V Tifliku delajo vse stroke industrije, red je popolnoma vspostavljeo. V Baku se redno dela v rovih za nafto.

Domače in razne novice.

Knezo-nadškofijski ordinarijat razpisuje do 28. februarja t. l. po smrti pokojnega mons. Abrama izpraznjeni kanonikat tukajšnjega prvo stolnega kapitelja, kakor tudi mesto četrtega stolnega vikarja.

Duhovske spremembe. — Veleč. g. Anton Gleščič, kurat v Štjaku, je imenovan za kurata v Štanjelu na Krasu, na njegovo mesto pride č. gosp. Ivan Franke, dosedanji kaplan v Črničah, č. g. Vinko Vodopivec, kaplan v Kamnjah je premeščen za kaplana v Črničah.

Za „Šolski Dom“ so plačali predsedništvu: Anton Cibič, častni kanonik in dekan v Črničah 50 K; Anton Delak, uradnik v p. 3 K; dr. Andrej Pavlica,

stolni vikar v Gorici (za božičnico) še 2 K; Simon Gregorčič, vikar v p. na saldo tretje ustanovnine 30 K; ženski oddelek za prodani narodni kolek 126 K 65 h; Smeš na Vogerskem dne 17. t. m. 5 K 50 vin.

Mesečnino za december so plačali: L. Bolko 10 K; J. Cizelj 2 K; F. Kavčič 2 K; Jakob Čebular 2 K; dr. Josip Dermastia 1 K; Ivan Drufovka 2 K; Anton Fon 2 K; Josip Fon 2 K; Anton Fras 4 K; Miha Gabrijelčič 2 K; Anton Gvajz 2 K; Hedžet in Koritnik 2 K; Teodor Hribar 2 K; J. G. 3 K; Emil Kaučič 2 K; Franc Kokole 2 K; Jernej Kopač 2 K; Josip Ličan 2 K; Ivan Mercina 3 K; Gustav Novak 2 K; dr. Anton Papež 2 K; dr. Franc Pavletič 5 K; dr. Andrej Pavlica 4 K; Filip Pečenko 2 K; Svetoslav Premrau 2 K; Franc Setničar 2 K; Franc Sivec 2 K; dr. Sket 1 K; Anton Šantel 5 K; Andrej Tabaj 2 K; Josip Zornik 2 K; Franc Žnidaršič (za tri mesece) 9 K; Srečko Kovačič 2 K; ter gospe in gosposdične: Gizela Finžger 2 K; Irma Fon 1 K; Stefanija Havel 40 vin; Antonija Hrovatin 2 K; Karla Kaučič 2 K; Marija Kopač 5 K; Milka Klančič 1 K; Berta Pavletič 2 K; Milena Papež 1 K; Avgusta Šantel 1 K; Katarina Čibej (za sedem mesecev) 14 K.

Srečna hvala vsem dobrotnikom!

Smrtna kosā. — V Zagrebu je umrl bivši člen zagrebske opere, Ferd. Tercuzzi, rodom iz Gorice.

Bohinjska železnica. — Kakor čujemo, bo otvoritev predora skozi Karavanke s Kranjskega na Koroško še le oktobra meseca. Železniško ministerstvo je mislilo promet na posameznih že izgotovljenih delih otvoriti takoj. To misel so pa zopet opustili, najbrž ker bi to nekaj stalo.

Za občinstvo je pa le važno, da se čim prej odpre promet in da ni treba morda čakati do oktobra. V tem oziru se oglašajo občine na Kranjskem ob bohinjski železnici od Jesenice do Bohinjske Bistrice, ki pošiljajo železniškemu ministerstvu prošnje za takojšnjo otvoritev te proge.

Treba je, da se oglasijo tudi občine v soški dolini za otvoritev proge Gorica-Sv. Lucija, ki je že izgotovljena. Te prošnje naj se naslovijo in odpošljejo železniškemu ministerstvu na Dunaj (I. Schillerhof) in sicer brez odloga, da pridejo na Dunaj skupaj s Kranjskimi. Pričakovati je, da bo ravnateljstvo drž. železnic v Trstu, ki bo v tej zadevi povprašano, podpiralo prošnje naših občin.

Župani in občinski tajniki požurite se.

Slovensko uradovanje kranjskega deželnega odbora. — Kranjski deželni odbor je izdal na vse podrejene urade naslednje navodilo: Kranjski deželni zbor je sklenil, da mora deželni odbor poslovati z vsemi c. kr. uradi na Kranjskem, in z vsemi avtonomnimi uradi v deželah, koder prebivajo Slovenci, v slovensčini. Istotako morajo deželni uradi tudi pri občevaranju z ministerstvi in višjimi vladnimi uradi posluževati se slovensčine. Z ozirom na ta sklep je uradna korespondenca, posebno z dež. odbori v Gorici, Poreču, Gradcu in Celovcu in z mestnim magistratom v Trstu, s ces. namestništvu v Trstu in Gradcu ter z vsemi okrajnimi glavarstvi, ki obsegajo slovenske okraje, slovenska. — Uradnim vodjem je naročeno strogo gledati na izvršitev tega sklepa.

Veliki ples „Slovenske Čitalnice“ v Gorici. Veliki običajni ples „Slovenske Čitalnice“ v Gorici bo dne 24. in ne 25. februarja, kakor je bilo svočasno objavljeno.

Grozna nesreča. — V četrtek zvečer okoli 8. ure je prišel 35 letni posestnik Karol Mozetič iz Orehovlja, in sicer tam, kjer se križata mirenka cesta in vipavska železnica, pod vlak, ki mu je zmečkal levo nogo in roko. Zgodilo pa se je to tako-le: Mozetič in nek drugi posestnik sta se ustavila z vozom pred neko krčmo na mirenki cesti in pustila konja in voz na cesti ter šla na kozarec vina v krčmo. Ko sta nekaj časa pila, sta slišala pred krčmo neki ropot, in ko je šel Mozetič pogledat, ali stoji še konj pred krčmo, ga je zagledal v teku proti Mrnu. Seveda je hitel za konjem ter ga hotel rešiti pred materialnim vlakom, o katerem je vedel, da prihaja ob zgoraj omenjeni uri s postaje južne železnice. V tem diru pa ni vedel, da preti tudi njemu nevarnost, da pride lahko pod vlak. In to se je nesrečno tudi zgodilo. Ravno na progi ga je vlovil vlak, katerega ni videl, ker sti na omenjenem kraju dve hiši, kateri skrivati prest razgled po progi. Hotel je zbežati, a bilo je prepozno. Nesrečneža so pripeljali v tuk. bolnišnico, kjer so mu odžagali nogo in roko, kar pa ni nič pomagalo, kajti

Mozetič je kmalu po dovršeni operaciji umrl. — Bil je oče šesterih otrok.

Občni zbor Soške podružnice „Slovenskega plan. društva“ bo dne 24. t. m. ob 4. uri pop. v Čitalnici v Tolminu po vspredu: 1. Čitanje zapisnika zadnjega občnega zbora; 2. poročilo odbornikov; 3. volitve novega predsednika in odbornikov; 4. proračun za leto 1906; 5. planinske naprave v letu 1906: a) naprave ob novi železnici, b) gradnja krnske koče, c) markacije in poprave. 6. Slučajnosti. — Ako bi ob 4. uri ne bil občni zbor sklepčen, se vrši isti eno uro pozneje ne glede na število članov. Odbor.

„Narodna čitalnica“ v Kanalu naznanja, da vsled nagle smrti odlične gospe c. kr. železniškega komisarja gosp. Savo Jelič, se ne vrši veselica v nedeljo dne 21. januarja, kakor je bilo prej objavljeno.

Kolesarsko društvo „Gorica“ opozarja gg. člane, naj blagovolijo dopolniti legitimacijo v potrditev za leto 1906, ker inace prehod čez mejo jim ni dovoljen. Priložiti morajo znamko za 20 vin. za vrnitev legitimacije. Odbor.

Slovensko katoliškoizobraževalno društvo v Kamnjah bo imelo dne 21. t. m. svoj letni redni občni zbor ob 3. popoldne v društveni sobi z naslednjim dnevnim redom: 1. Pozdrav predsednika; 2. Poročilo tajnika; 3. Poročilo denarničarja; 4. Volitev odbora in predsednika; 5. Razni predlogi; 6. Petje in tamburanje. — K polnoštevilni udeležbi društvenih članov, kateri smejo dovesti tudi prijatelje in somišljenike, vabi odbor.

Vabilo na zborovanje „Učiteljskega društva za gorški okraj“, ki bo dne 1. februarja 1906 na c. kr. učiteljsku v Gorici točno ob 10. uri predpoludne. Dnevni red: 1. Brežični brzojav. (Predava v imenu „Slovenske šolske matice“ gosp. c. kr. okraj. šolski nadzornik Fr. Finžger.) K zborovanju uljudno vabi poleg učiteljstva, tudi one prijatelje šolstva, ki se zanimajo za to vprašanje. Ob 2. popoldne kolegijalni sestanek v gornji dvorani kavarne Central. Odbor.

Kmetijska Čitalnica v Podmelcu ima dne 21. t. m. ob treh popoldne v društveni sobi svoje redno letno občno zborovanje po sledečem vspredu: 1. Predsednikov nagovor; 2. Poročilo tajnikovo; 3. Poročilo blagajnikovo; 4. Volitev novega odbora; 5. Naročitev časopisov; 6. Nasveti. K prav obilnej udeležbi vabi odbor.

Pevsko in bralno društvo „Naš prapor“ v Pevmi je imelo preteklo nedeljo dne 14. prosinca 1906 svoj redni občni zbor. V odbor so bili voljeni: Predsednik Anton Gravner, podpredsednik Josip Klanjšček, tajnik France Boškin, blagajnik Štefan Krajnik in knjižničar Henrik Sosol. Odborniki: Angelj Miklus, Josip Šaligoj in Alojzij Mikluš. Namestniki: Valentin Primožič, Filip Sosol, Anton Komjanc in Josip Čuk. Preglednika: Josip Miklaš in Jos. Pavlin.

Iz Bovca nam pišejo: Dne 14. t. m. na veselici pri „Tomanu“ v Bovu, ostalo čistega dohodka 12 kron za „Prostovoljno gasilno društvo v Bovu“.

Nesreča. — Minule dni je padel čez 6 stopnic svoje lastne kleti posestnik in krčmar, g. Anton Kanceler iz Solkana in se je pri ti priliki tako poškodoval na glavi, da so ga morali prepeljati v gorško bolnišnico.

Izpred sodišča. — Ivan Bergine iz Kobarida je bil od tuk. okrožnega kot kazenskega sodišča obsojen na 13-mesečno ječo, ker je, ko je delal na bohinjski železnici, svojega nadzornika telesno poškodoval.

Zaradi mnogih tatvin je obsodilo isto sodišče 18 letnega Miroslava Mraka, pristojnega v Čepovan na 18-mesečno ječo, 17-letnega Alojzija Jevškega, pristojnega v Bate na 2-mesečno ječo, 17-letnega Antona Štrosarja, pristojnega na Trnovo na 14-mesečno ječo in Josipa Fabjana iz Gorice na 10-mesečno ječo. Po prestani kazni se odvedejo Mrak, Jevšek in Štrosar v prisilno delavnico. Vsi štirje so bili rojeni v Gorici in so v Gorici tudi vzrasli in se tudi vzgajili.

Tuk. okrožno kot kazensko sodišče je obsodilo 32 letnega Miho Obrekarja iz Roč na 6-tedensko ječo zaradi težke telesne poškodbe, izvršene na Josipu Krivicu.

Zaradi javnega nasilstva je isto sodišče obsodilo 23 letnega Ivana in 32 letnega Josipa Zavrtanika iz Solkana, in sicer vsakega na 4-mesečno ječo. Omenjena sta se namreč zoperstavljala solkanskima občinskima stražarjema ko sta ju razgrajajoča svarili.

„Narodna tiskarna“ priporoča sl. občinstvu sledeče knjige: „Svetopisemska knjiga Job“, „Mladi gozdar“, „Ilijada“, „V znamenju miru“, „Dve in tri igre za žensko mladino“.

V Št. Andrežu se je pojavil tifus. Pišejo, da sta umrla v neki družini dva sina, potem pa da sti obojeli še mati in hči. Mater so prepeljali v gorško bolnišnico.

Statistika tukajšnjih zaporov za leto 1906. — V letu 1905 je bilo v tuk. zaporih v kazenski preiskavi, ki se je vršila od strani okrožnega sodišča, 288 moških in 20 ženskih oseb. Izpuščenih je bilo med letom 261 moških in 18 ženskih oseb.

Obsojenih od okrožnega sodišča pa jih je bilo 288 moških in 22 ženskih oseb. Od teh je dostalo svojo kazen 335 moških in 14 ženskih oseb.

Od okrajnega sodišča pa jih je bilo med letom 1905 obsojenih 785 moških in 75 ženskih oseb. Dostalo jih je kazen med letom 773 moških in 74 ženskih oseb.

Od strani policije pa je bilo obsojenih in zaprtih 393 moških in 56 ženskih oseb. Dostalo jih je kazen in so torej zapustili zapore 387 moških in 55 ženskih oseb.

Vsega skupaj je bilo zaprtih v letu 1905 v tuk. zaporih 1998 oseb. Od teh je ostalo zaprtih s 1. januarjem t. l. 112 oseb, in sicer 100 moških in 12 ženskih oseb.

Razpis službe. — Pri c. kr. okrajnih sodiščih v Bovu in Kobaridu je razpisano po eno mesto c. kr. sodniškega kancelista v XI. činovnem razredu. Med drugim je treba dokazati, da je prositelj z dobrim vspehom napravil prvi pisarniški in zemljiško knjižni izpit, ter da je večš slovenščine, italijanščine in nemščine.

Direktni brzovlak med Trstom in Berolinom se ustanovi najbrž še tekom tega leta in bo dospel iz Trsta v Berolin in narobe v 24 urah. Iz Hamburga do Trsta bo trajala vožnja 30 ur.

Tiskarna Laginja in drugovi. — „Hrvatska Tiskarna“ v Pulju, v kateri se tiskata „Omnibus“ in „Naša Sloga“ in ki je doslej poslovala pod vodstvom in imenom gosp. I. Krmpotiča, je spremenila svojo firmo v „Tiskarna Laginja“ in drugovi“. To spremembo je že vzel na znanje trgovinski senat okrožnega sodišča v Rovinju.

Nečloveška porodnica. — 22-letna Ivanka Farlan v Trstu je porodila nezakonsko dete. Da bi ne imela sitnosti in nadlege z njim, je vzela nož in prerezala novorojenčku vrat. Otoka so našli nato pod slamnico zavitega v krvave cunje.

Prebivalstvo Trsta. — Po statističnem izkazu mestnega magistrata je Trst z okolico imel dne 31. dec. 1905 — 194.749 prebivalcev. V petih letih se je prebivalstvo Trsta pomnožilo za 16.662 prebivalcev, dne 31. decembra 1900 je imel Trst 178.127 prebivalcev.

Nemška propaganda v Istri. — Šolsko vodstvo v Miljah je nahujskalo nekatere nerazsodneže, da so vložili prošnjo za nemški pouk v ljudskih šolah. Občinski svet pa je prošnjo zavrnil, ter so posebno socialno-demokratski občinski svetovalci govorili proti nemščini, češ, da se mora otrokom v ljudski šoli dati predvsem prilika, da se temeljito nauče svojega materinega jezika; taje jezike se lahko uče pozneje, ako jih bo veselilo.

Slovenec podpredsednik častniške kazine v Belgradu. — Zbor vseh belgrajskih častnikov je izbral, za podpredsednika „častniškega doma“ v Belgradu našega rojaka Janka Vukasovića — Šibila, rodom iz Vrtovina. Vukasović je bil prej poveljnik IX. pešpolka kneza Nikolaja crnogorskega, a zdaj je poveljnik srbskega orožništva. Med častniki je zelo priljubljen, velikega junaka se je pokazal v bojih l. 1876, 1877, 1885 in 1886 in je zelo odlikovan z vsemi srbskimi redovi. Četudi živi od mladosti do danes v Belgradu, govori še vedno pravilno slovensčino in zasleduje življenje Slovencev z vsjo pozornostjo in velja za enega najbolj navdušenega Jugoslovana. Veselimo se njegovega odlikovanja in mu toplo čestitamo na odlikovanju, ki je plod zveste službe novi domovini.

Slovenski rojak g. profesor A. Bezenšek je iz Plovdiva premeščen v Sofijo ter nastopi svojo službo tamkaj z novim šolskim letom.

Iz odbora družbe „sv. Mohorja.“ — Vsled bolehnosti je iz odbora izstopil bl. g. Šimen Janežič, ravnatelj in blagajnik. Skozi 33 let je deloval neumorno v korist Mohorjeve družbe in si je zanj pridobil neminljivih zaslug. Na njegovo mesto je bil v odbor izvoljen od-

vetnik g. dr. Janko Brejc. Za podpredsednika je bil izvoljen veleč. g. kancelar Jan. Vidovic, za blagajnika g. prof. Jos. Apih.

Ljubljanskega knezoškofa dra. Jegliča je v četrtek cesar vsprejel v avdijenci.

25-letnica škofovanja. — Minolo nedeljo je bilo 25 let, kar je dr. Josip Stadler imenovan sarajevskim metropolitom.

Smrt vsled klobase. — V Celovcu je umrla 15. t. m. trgovčeva soproga Jožefa Peinlich. Zdravniki so izjavili, da si je zastrupila želodec s klobaso.

Čez Reko v tuji svet. — V letu 1905 so prepeljali parniki „Karpatija“ in „Uitonia“ okoli 37.800 izseljencev raznih avstrijskih dežel iz Reke v tuji svet.

V sijajen izgled rodoljubja in človekoljubja je veliki češki patrijot, viši stavbeni svetovalec in člen gospodske zbornice Josip Hlavka. Ta plemeniti mož je že poklonil neizmernih svot v narodne, kulturne in človekoljubne svrhe. In sedaj je zopet položil ogromno svoto na oltar — svojega naroda. Češki akademiji je podaril 250.000 kron za ustanovo kakega narodno-gospodarskega inštituta, ki naj bo člen akademije. Dalje je poklonil vnovič 2 milijona kron za človekoljubne in znanstvene namene.

Temeljna ideja gori omenjenega narodno-gospodarskega inštituta je, da se bodo pod vodstvom izkušenih teoretično praktičnih mož mladi ljudje naobraževali v industrijski in trgovski stroki. V ta namen bodo dobivali tehniki in trgovski akademiki podpore, da bodo mogli prakticirati pri velikih trgovinah, industrijskih podjetjih itd., prirejati potovanja v učne svrhe ter spoznavati eksportne odnose in vnanja podjetja. Gori omenjenemu daru 2 milijona kron pa se določi namen o primernem času.

Slava takemu narodnemu dobrotniku! Tako so dela resničnega, praktičnega rodoljubja.

Stritarjeva slavnost na Dunaju. Slov. akad. društvo „Slovenija“ na Dunaju priredi dne 8. febr. 1906 v dvorani „Kursalon“, I. Stadtpark, v proslavo 70-letnice svojega častnega člana, slov. pesnika in pisatelja, gosp. profesorja Josipa Stritarja, slavnostno akademijo s plesom.

Kitajski kadeti. — Šest kitajskih kadetov je sprejetih v našo armado, da se tako izobrazijo v modernem vojaškem poklicu. Cesar je dovolil, da smejo nositi vsi znake tistih čet, katerim so prideleni. Kot posebni znak pa dobe majhnega kitajskega zmaja iz kovine, ki ga bodo nosili na čepicah.

Gospodar umoril in oropal svojo dekle. — V Lambrechtshausnu na Solnograškem je neka kmetska dekla zadela v loteriji 1400 kron. Na potu domov jo je v gozdu napadel njen gospodar, prerezal ji vrat ter ji vzel denar. Izdal ga je nož, ki ga je orožnik našel poleg umorjene.

Lakota na Japonskem. — „Daily Telegraph“ poroča in Tokija od 16. t. m.: Uradne poizvedbe potrjujejo v popolnem obsegu resna poročila o lakoti na Japonskem in o popolnoma slabi letni na severu države. 958.875 oseb se nahaja v najskrajnejši bedi.

Plača francoskega predsednika. Predsednik francoske republike dobiva 1.200.000 frankov plače na leto, 700.000 pa za reprezentacije in potne stroške.

Skrb vsake gospodinjice je posvečena družinski blaginji!

Kathreinerjeva Kneippova sladna kava

je po Kathreinerjevem načinu svojega proizvajanja okusna, zdravju v prospeh in poceni, ima torej neprecenljive prednosti za vsako gospodinjstvo!

Poudarjajte pri nakupovanju izrečno ime Kathreiner in zahtevajte le izvirne zavoje z varstveno znamko župnik Kneipp.

Kdor hoče kupiti zavojček za 6 vinarjev, naj
zahteva izključno

„**OTTOMAN**“-ov smodčični papir.

Tržne cene.

Za 100 kg.

Kava: Ceylon . . .	K 294—	do 300—
„ Portorico . . .	„ 260—	„ 280—
„ Santos . . .	„ 210—	„ 230—
Slakdor . . .	„ 76—	„ 80—
Otrobi debele . . .	„ 12—	„ 14—
„ drobne . . .	„ 12—	„ 13—
Petrolj v sodu . . .	„ 42—	„ 43—
„ zaboju . . .	„ 13—	„ 13 50

Moka ogerska:

št. 0 K 30 40	št. 1 K 29 20	št. 2 K 28 —
„ 3 „ 27 20	„ 4 „ 26 40	„ 5 „ 25 20
št. 6 K 23 20		

Ivan Kravos
priporoča svojo
sedlarsko delavnico
v Gorici
na Kornju št. 11.

Jakob Miklus
mizar in
lesni trgovec
v Podgori, na oglu novega
železniškega mosta
(na cesti, ki pelje proti Gradiški)
ter podružnica
za Soškim mostom pri Pečmi
Trguje tudi z **opeko**, ima ve-
liko zalogo vsakovrstnega trde-
ga in mehkega lesa domačega
in tujega, veliko zalogo pohist-
va, vinskih posod, stiskalnic itd.

Mladenich,

Slovenec, v 16. letu, sin dobrih starišev,
vešč italijanščine, ki je že bil učenec v
trgovini jestvin z dobrim spričevalom,
želi vstopiti v službo v Gorici. Naslov:
„Priden dečko“ št. 20-20-
20, Misleče-Divača.

Ivan Bednařik
priporoča svojo
knjigoveznico
v Gorici
ulica Vetturini št. 3.

Peter Skerbic

Gorica

Riva Corno h. št. 13,
priporoča svojo zalogo pi-
va iz prve slov. pivovarne

G. Auer-jeih dedičev

v Ljubljani.

Pivo je tako,
da mu ni vsako enako.
Zelodec ozdravi,
otožnost odvzame,
zdravega, veselega
pivca nar'đi.

Pozor!
Podpisani priporočam čč.
duhovščini in sl. občinstvu v
mestu in na deželi svojo
prodajalno
kolonijalnega blaga. V zalogi
imam kavo vseh vrst, različne
moke iz Johmanovega in Maj-
dičevega mlina, dalje imam ra-
zlične pijače, kakor francoski
konjak, pristi kranjski brino-
vec, domači tropinovec, izvr-
sten rum, maršalo, malaga,
istrijski refošk, kavo in vži-
galce družbe sv. C. in M., te-
stenine Žnideršič & Valentič
ltd. Več vrst olja. — Pošilja
se po pošti najmanj 5 kg. —
Josip Kutin
v Gorici.
Semeniška ulica 1

V najem
se odda v Via Duomo nasproti stolnici
prodajalnica
v pritličju in stanovanje v III. nadstropju
po jako nizki ceni.
Natančneje se izve pri stolnem
župniku.

Anton Ivanv Pečenko
Gorica
priporoča svojo veliko zalogo pristnih
belih in črnih vin iz lastnih in drugih
priznanih vinogradov; plzenskega piva
»prazdroj« iz sloveče češke »Meščanske pi-
vovarne«, in domačega žganja I. vrste v
steklenicah, kojega pristnost se jamči.
Zaloga ledu katerega se oddaja le na
debelo po 50 kg naprej
Vino dostavlja na dom in razpošilja
po železnici na vse kraje avstrijsko-ogrske
države v sodih od 56 l naprej.
**Cene zmerne. Postrežba poš-
tena in točna. M M M M M M**

Anton Kuštrin,
trgovec v Gorici
Gospodarska ulica št. 25
priporoča častiti duhovščini in slav-
nemu občinstvu v mestu in na deželi
svojo trgovino jedilnega blaga n. pr.
kavo Santos, Sandomingo, Java, Cei-
lon. Portoriko itd. Olje: Lucca, St.
Angelo, Korfu, istrsko in dalmatin-
sko. Petrolej v zaboju. Slakor razne
vrste. Moko št. 0, 1, 2, 3, 4, 5. Več
vrst riža. Mljšveče prve in druge
vrste, namreč ob 1/2 kila in od enega
funta. Testenine iz tvornice Žnideršič
& Valentič. Žveplenke družbe sv.
Cirila in Metoda. Moka iz Majdiče-
vega mlina iz Kranja in iz Joch-
mann-ovega v Ajdovščini. Vse blago
prve vrste.

Viktor Toffoli
velika zaloga oljkega olja
iz najugodnejših krajev.
Jedilno 32 kr. liter, fino 36 kr., fineje 40 kr., boljše 44 kr.,
dalmatinsko 48 kr., istrijsko 56 kr., Corfu 56 kr., Bari
60 kr., Lucca 70 kr., Nizza 80 kr., Najfinejše 1 gld. liter.
**Priporoča se preč. duhovščini in slav.
cerkvenim oskrbništvom.**

„Centralna posojilnica“
registrovana zadruga v Gorici, ulica Vetturini hiš. št. 9.
Posojuje svojim članom od 1. novembra 1905 dalje: Na mesečna od-
plačila v petih letih in sicer v obrokih, ki znašajo z obrestmi vred, za
vsakih 100 K glavnice 2 K na mesec.
Posojuje svojim članom od 1. aprila 1905 dalje:
na menico po 5 1/2%, na vknjižbo pa po 5%
z 1/8% upravnega prispevka za vsacega pol leta. Obrestna mera
za hranilne vloge ostane nespremenjena.

J. Cristofolletti
lekarnar v Gorici na Travniku,
trskino štokfi-
ževo jetrno olje
Sredstvo proti
prsi boleznim in
telesni slabosti
Steklenica tega olja naravno rmenne barve K 1 40, bele K 2—
Trskino železnato jetrno olje
Raba tega olja je posebnost priporo-
čljiva otrokom in dečkom, ki so nervozni
in nežne naravi.
Cena eni steklenici je 1 K 40 vin.
Opomba. Olje, katerega naročam direktno iz Norvegie, pre-
išče se vedno v mojem kemičnem laboratoriju predno se napolni
steklenice. Zato zamorem jamčiti svojim čč. odjemalcem glede čistote
in stalne sposobnosti za zdravljenje.
Cristofolletti-jeva pijača iz kine in železa
najboljši pripomoček pri zdravljenju s
trskinim oljem
Steklenica stane 1 K 60 vin.

Jako izdatno sredstvo proti

revmatizmu in trganju po udih (putiki)

je liker **GODINA**, katerega napravljata v Trstu lekarnarja Rafael Godina, lekarna „Alla Madonna della Salute“ pri Sv. Jakopu, in Josip Godina, lekarna „All' Igea“,
v ulici Fornello št. 4. — Stekleničica stane 1 K 40 vin. — Potom pošte se ne pošilja manj kakor 4 stekleničice, in sicer proti poštnemu povzetju, ali pa, ako se
dopošlje naprej 7 K, nakar se stekleničice dopošljejo franco in so v tem znesku zapopadeni vsi pošiljatveni stroški.